

משוב על תפקוד הקרן

בחינת תפקודה של קרן טראמפ בחמש השנים מאז נוסדה, תוך התמקדות בשיטתה

הפילנתרופית ובמערכות היחסים עם שותפיה.

משכנות שאננים, אולם ג'יוגלי, 2 בנובמבר 2016, 16:00-17:30

עם ייסודה של הקרן, ההחלטה הראשונה שקיבל צוות הקרן הייתה – לשים את יחסי העבודה עם שותפי התפקיד בעדיפות גבוהה. בשלב ראשון לא ידענו בדיוק מה זה אומר, משום שעדיין לא היו לנו שותפי תפקיד. אבל למדנו מניסיונם של אחרים שעבודה מול קרן פילנתרופית יכולה להיות מתישה ולסבול מחוסר כנות ואי התחשבות.

אמרנו לעצמנו שוב ושוב את המשפט שקרנות הנותנות מענקים אומרות לעצמן – 'ההצלחה שלנו קשורה בטבורה להצלחה של מקבלי המענקים והשותפים שלנו'. מאוד רצינו להגיע למצב שבו התחושה של שותפינו תהיה של שותפות ואחריות הדדית, ושירגישו שהמתווה האסטרטגי 'של הקרן' הוא של כולם ביחד. זה הרעיון העומד בבסיסה של פילנתרופיה שפועלת בשיטה של 'השפעה משותפת'.

חלמנו לרקום מערכות יחסים הנבנות על אמון. שאפנו למצב שבו אם מתגלה קושי בפרויקט, מיד נקבל טלפון ממקבל המענק שיספר עליו כדי להתייעץ. רצינו להיות מסוגלים לתת כתף ולעזור כשפרויקט נתקל בקיר. ידענו שכל תכנית תפגוש בסלעים ומסמרים במעלה הדרך. חששנו משותפים שיגידו לנו כל הזמן 'הכל בסדר' עד שכבר יהיה מאוחר מדי.

שמחנו מאוד לקבל את המשוב משותפינו על יחסינו בתום שלוש שנים, שהציב אותנו במקום הראשון מכל הקרנות במאגר של ה-Center for Effective Philanthropy. חששנו לעתיד משום שהחלטנו להגדיל את היקף תיק המענקים ולגייס חברים חדשים לצוות. חשבנו שבמצב זה מערכות היחסים בין השותפים שאותם התחלנו לרקום באמצעות פעולות של חיבור ורישות, תהיינה חשובות לא פחות.

מצד שני, כאשר שותפינו אמרו לנו ב-2014 שאין לנו כלל השפעה על השדה, על התחום ועל הארגונים שלהם, ליבנו התמלא בדאגה. הסברנו לעצמנו שזהו מחיר השקיפות הרבה של הנתונים ושל העובדה שבאמת הקרן טרם השפיעה. אבל כשהם המשיכו להגיד לנו את זה ב-2016 הבנו שעלינו לעשות מעשה. אמנם השפעתנו הציבורית נחשבת מאוד בעיניהם, אך עדיין לא על השדה ולא על הארגונים.

שאלות לדיון

1. האם שותפי הקרן מרגישים שהמתווה שבו הקרן פוסעת הוא 'שלהם', או שיש בהם שאומרים את המילים הנכונות, אך רותמים את המשאבים שלנו לתפיסת עולם אחרת?

2. אילו צעדים צריך צוות הקרן לנקוט כדי לשמר את מערכת היחסים הטובה שנבנתה עם השותפים בשנים הראשונות?
3. האם נבנות מערכות יחסים אפקטיביות בין שותפי הקרן ברשתות המקצועיות שהקרן מקימה עבורם?
4. מדוע הקרן לא מצליחה להשפיע על הארגונים שעמה היא משתפת פעולה? מהן הסיבות לכך והאם וכיצד הקרן יכולה לפעול כדי לשנות זאת?
5. האם השיטה הפילנתרופית של הקרן התופסת את עצמה כ-"פיגום" תעמוד במבחן המציאות? האם הארגונים והרשתות יישאו את סדר היום של הקרן גם כשהיא תפסיק מלהתקיים?

לקראת הדיון מומלץ לקרוא את חומרי הרקע הבאים:

- א. [סקר שותפים ומקבלי מענקים 2016 – תקציר ממצאים והמלצות](#)
- ב. [דוח תיעוד: "מערכת היחסים של קרן טראמפ עם שותפיה", דליה מגנט](#)
- ג. [דוח תיעוד: "השיטה הפילנתרופית של קרן טראמפ", גיא ראביד](#)
- ד. [דוח הערכה: תפקידה של קרן טראמפ כ"מכנסת", יעל שטיימברג ורונה רפאלי-הירש](#)

משתתפים

1. אילאיל אמיר כסיף, ממונה על תכניות, קרן רוטשילד-קיסריה
2. תמר גלאי גת, מנכ"לית קרן צ'ארלס קלור – ישראל
3. אוהד גריינר, ראש תחום תפעול מענקים וטכנולוגיות מידע, יד הנדיב
4. דליה מגנט, לשעבר מנכ"לית קרן כהנוף בישראל
5. רונית עמית, מנכ"לית קרן גנדיר
6. ליאורה פסקל, מנהלת תחום מחקר והערכה, קרן אבי חי
7. גיא ראביד, לשעבר ראש תחום המחקר בארגון 'מידות' המתמחה בניית ביצועים של ארגונים חברתיים